

WINTER FEEDEREN

IJSKOUDE RIVIERBRASEMS

In de winter laten feedervissers het stilstaande water vaak links liggen en kijken ze uit naar de grote rivieren. Het stromende water van bijvoorbeeld de Waal, Lek en Merwede biedt immers het hele jaar door actie. Jeroen Andernach uit Tiel (28) laat op de Waal zien dat de aanpak van het winterfeederen vrij simpel en overzichtelijk is.

TEKST: GERT-JAN BUIJS > FOTOGRAFIE: RAYMOND HAKKERT > ILLUSTRATIE: EMIEL VAN DIJK

Het is medio november als Jeroen Andernach neerstrijkt op een krib naast het pontje in zijn woonplaats Tiel. Van de sterke stroming waar de Waal om bekend staat, is vandaag echter weinig te zien. “De afgelopen maanden waren zo droog dat de waterstand alle laagterecords heeft verbroken. De vangsten zijn de laatste weken ook erg slecht”, licht Andernach de situatie toe. “Maar we zullen heus wel wat vis vangen”, stelt hij ons gerust.

PIERENMOES

Jeroen is alvast begonnen met het prepareren van het voer. In een teil knipt hij een paar handjes pieren en maden tot moes. “Dat is echt nodig”, licht hij toe. “Je voer moet zo passief mogelijk worden aangeboden. Die pieren en maden op de bodem moeten niet meer bewegen. Al dat gewriemel trekt anders alleen maar van die grondeltjes aan. Dan heb je straks zo’n zwarte wolk op je stek liggen. Dat wil je niet.” Met die grondeltjes bedoelt hij het brede scala aan Oost-Europese grondelsoorten die inmiddels de grote ri-

vieren hebben ‘geannexeerd’. “Die beestjes kunnen je visserij soms aardig verstieren.” Aan het voer stelt Andernach verder niet veel eisen. “Het moet grof zijn. Maar dat wil niet zeggen dat ik het niet zeef. Dat doe ik de avond tevoren namelijk wel. Dit zodat dat het gelijkmatig wordt bevochtigd. Verder moet het voer vooral zoet zijn. Maïsmeel en vismeel zijn dan ook belangrijke bestanddelen in mijn mix.”

DRAAIPATROON

Wie succesvol wil feederen op rivieren van Waal-achtige proporties, zal eerst een spoedcursusje riviergedrag tot zich moeten nemen. De feedervisserij is bijvoorbeeld totaal anders dan de barbeelvisserij die je vanaf dezelfde kribben kunt beoefenen. “Je vist nu stroomopwaarts in plaats van stroomafwaarts, zoals bij het barbeelvissen”, zegt Jeroen. Hij wijst op de rivier, waarvan de stroming hier op de noordoever van links komt. “Het water botst op de krib waar wij nu op staan. Een deel van het water buigt af het kribvak in, om wat verderop te draaien en zich weer bij de hoofdstroom te voegen. Precies in het midden van die >>

de bek. "Gebruik altijd groot aas, dat valt simpelweg beter op."

ZELFHAAKSYSTEEM

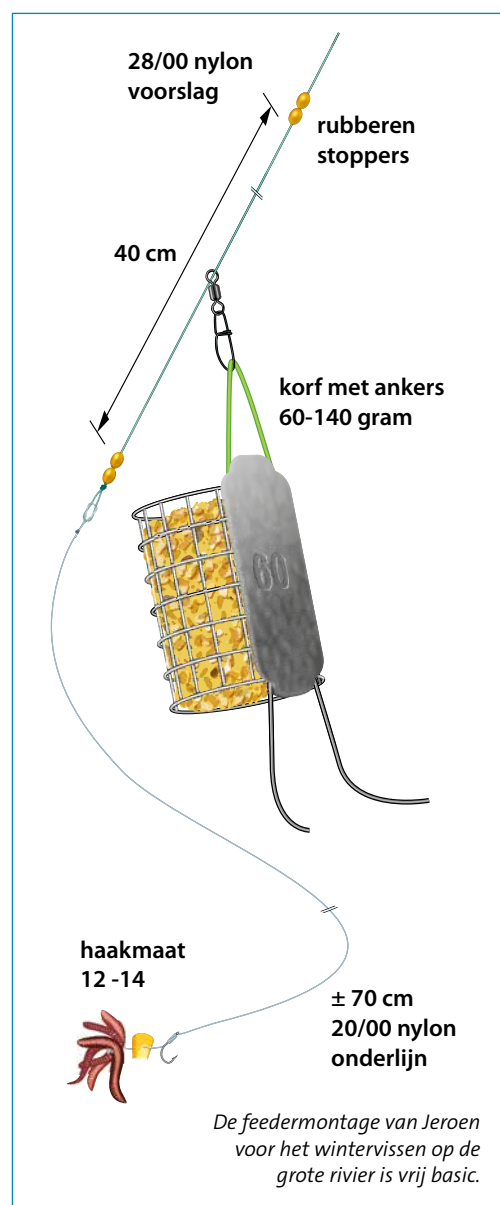
Het focussen op de hengeltop gaat aan een rivier als de Waal niet snel vervelen. Er zijn wel momenten dat de top even roerloos stilstaat, maar de krachten die het water op de lijn uitoefent maken dat de korf af en toe iets van plaatst verandert. Het zoeken naar een nieuw evenwicht maakt dat de top regelmatig op en neer schokt. Die bewegingen lijken niets op een aanbeet: dan vliegt de top keihard krom of een terugzwemmer laat de hele boel abrupt slapvallen.

ENERGIE

Terwijl mooie brasems en stevige kolbleien en blankvoorns elkaar afwisselen, vragen we Jeroen waarom de feedervisserij op de grote rivieren 's winters niet 'op slot' gaat zoals op de stilstaande wateren? "Om te beginnen is de watertemperatuur in de grote rivieren 's winters hoger dan in stilstaand water. Daarnaast blijft de rivier altijd voedseldeeltjes aanvoeren. En in het stromende water moet de vis blijven zwemmen, wat energie kost. Daardoor blijft de vis ook eten. In de winter zie je zelfs vaak nog vis draaien en springen. Gooi zeker je korf die richting in, want dat kan best nog eens wat vis opleveren."

GRINDGATEN EN HAVENS

In de winter zoekt een deel van de witvis ook beschutting in grindgaten en havens die in verbinding staan met de rivier. "Houd dus zeker ook de ingangen van havens en diepe zijplassen in het oog", tipt Jeroen. "Zorg verder voor goede viskleding. Je zit hier aan het weid van de grote rivier. Dat scheelt een jas ten opzichte van het binnenwater." Onder tussen slaat de top van Jeroen weer krom. De zoveelste platte meldt zich. Met een beetje kennis en kunde kun je in deze tijd van het jaar aan de rivier nog veel actie krijgen!

draaiende watermassa verzamelt zich het meeste natuurlijk voedsel. Dat draaipatroon kun je ook gebruiken om je voer te concentreren en de vis dus lang op je stek te houden." Bij het feederen op rivieren als de Waal draait het dus niet om de diepte of de werpafstand. Het midden van de draaistroom tussen de kribben; dat is waar je moet zijn. De stek waar Jeroen vist, is nu misschien maar 1 tot 1,5 meter diep. "Normaal staat hier echter zeker 2 tot 3 meter meer water."

KOPPELTACTIEK

Het benutten van 'het oog' van de draaikolk is een tactiek waarmee aan de grote rivieren veel koppelwedstrijden worden gewonnen, meldt Jeroen. "De een blijft met zijn korfje maar voer brengen. Die werpt over de stek heen, waarna de stroming het voer naar de stek van zijn maat transporteert die kan afroemen. Dan is het inwerpen, bam, inwerpen, bam." Jeroen heeft intussen zijn hengel opgetuigd en zes korfjes voer op de stek gebracht. Inderdaad: de plek van het oog van de draaikolk. Die plek in het kribvak kun je meestal herkennen aan het stroompatroon in het wateroppervlak. En op deze plek blijft je korf doorgaans ook vrij goed liggen.

Voor de grote rivieren is een heavy of medium heavy feederhengel aan te bevelen

MATERIAAL

Voor deze visserij gebruikt Jeroen een heavy of medium heavy feederhengel van 4.20 tot 4.50 meter. "Die heb je wel nodig, want de Waal staat bekend om zijn 'drie kilo-platten'. Als je zorgt voor een hengel die 60 tot 140 gram kan wegzetten, zit je goed." Vandaag kan Jeroen volstaan met korfjes van een gram of 60, voorzien van twee ankers. De onderlijnmontage is ook niet al te ingewikkeld. "Een nylon onderlijn van 20/00 met daarboven een flinke nylon voorslag van 28/00. De hoofdlijn is gevlochten." Ook deze kiest Jeroen niet te dun, vanwege de vele basaltkeien waaruit zo'n krib bestaat.

KANT-EN-KLAAR

Aan de onderlijn komt een haak in maat 12 of 14, voorzien van een hair met 'quickstop'. "Als het echt sleu-

ren geblazen is, kun je eventueel met grotere haken vissen. Zeg tot maat 8." Daarbij is het belangrijk dat je een wijde haak neemt met een rechte punt. "Die haakt beter in dan een haakpunt die naar binnen staat gebogen. Wedstrijdvisser moeten vooral zelf hun onderlijnen knopen. Maar tegen recreatievisser zeg ik altijd: 'koop gerust zo'n kant-en-klaar zakje onderlijnen'."

KORTE ONDERLIJN

Het korfje schuift los over de voorslag tussen twee rubberen stoppers, die een centimeter of 40 uit elkaar staan. "Zo krijg ik een veel betere beetregistratie. Door de stroming zit er bovendien altijd wel genoeg spanning op de hoofdlijn, zodat er toch wel tegendruk wordt gegeven en de haak altijd goed prikt." De lengte van de onderlijn luistert op dit soort wateren juist weer wel

heel nauw. Vis vooral niet te kort, is Jeroen's advies. "Nu gebruik ik een 70 centimeter lange onderlijn. Houd lengtes aan tussen de 60 centimeter en 1 meter. Met een korte onderlijn gaat je aas in de stroming onnatuurlijk op en neer wiebelen. Een langere onderlijn laat je aas natuurlijker bewegen in de stroming."

HENGELOPSTELLING

Jeroen vist met zijn hengeltop iets schuin omhoog, maar wel richting de montage wijzend. Is de beetindicatie niet een stuk beter als je meer haaks op de top vist? "Dat is nergens voor nodig", bezweert hij. Hij heeft nauwelijks tijd nodig om zijn gelijk te bewijzen. Zijn top slaat naar beneden en de eerste vis hangt. Een grote kolblei is voor even de pineut. Het aas, een combi van een paar maden en twee piertjes, bungelt nog ongeschonden buiten